

studia wyższe oraz posiada 10-letni staż pracy zawodowej w zakresie specjalności, w której został ustanowiony rzeczoznawcą.

4. Wysokość wynagrodzenia rzeczoznawcy za godzinę pracy w granicach określonych w ust. 1 ustala się w zależności od czasu i warunków opracowania oceny lub opinii.

§ 2. Do czasu zużytego na opracowanie oceny lub opinii wlicza się czas zużyty na opracowanie oceny lub opinii w miejscu jej wykonania oraz czas zużyty na sporządzenie pisemnych dokumentów poza miejscem opracowania oceny lub opinii.

§ 3. W razie gdy rzeczoznawca nie może przystąpić do wykonywania swoich czynności z winy zleceniodawcy, czas zużyty na opracowanie oceny lub opinii liczy się od chwili zgłoszenia się przez rzeczoznawcę do wykonywania czynności, nie wcześniej jednak niż od umówionego terminu. W tym wypadku za czas od zgłoszenia się rzeczoznawcy do chwili przystąpienia przez niego do wykonywania czynności przysługuje wynagrodzenie, w wysokości nie przekraczającej 50% wynagrodzenia ustalonego w trybie § 1.

§ 4. Rzeczoznawcy wykonującemu czynności poza miejscowością będącą jego stałym miejscem pracy i stałym miejscem zamieszkania przysługuje zwrot kosztów podróży i noclegów oraz diety na zasadach określonych dla pracowników państwowych jednostek organizacyjnych.

§ 5. 1. Niezależnie od wynagrodzenia określonego w § 1 rzeczoznawcy przysługuje zwrot kosztów:

- 1) tłumaczenia — na żądanie zleceniodawcy — oceny lub opinii na języki obce,
- 2) analiz koniecznych do opracowania oceny i opinii,
- 3) fotokopii, fotografii itp. prac,
- 4) przepisywania oceny lub opinii na maszynie,
- 5) blankietów, telegramów, telefonów oraz materiałów pomocniczych niezbędnych do sporządzenia oceny lub opinii.

2. Koszty, o których mowa w ust. 1, należy udokumentować rachunkami sporządzonymi według obowiązujących stawek lub cen. W razie niemożności przedstawienia rachunków koszty blankietów, telegramów lub telefonów mogą być rozliczane na podstawie oświadczenia rzeczoznawcy.

§ 6. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 22 kwietnia 1968 r. w sprawie zasad i wysokości stawek wynagrodzeń rzeczoznawców za opracowanie ocen i opinii (Monitor Polski Nr 19, poz. 124).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: *A. Rajkiewicz*

187

ZARZĄDZENIE MINISTRA — KIEROWNIKA URZĘDU GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 27 sierpnia 1982 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie kwalifikacji zawodowych nurków oraz działalności Komisji Kwalifikacyjnej dla Nurków.

Na podstawie § 3 ust. 2, § 4 i § 37 ust. 2 rozporządzenia Ministrów: Żeglugi, Zdrowia i Opieki Społecznej, Przemysłu Ciężkiego, Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Komunikacji i Prezesa Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej z dnia 25 stycznia 1965 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy nurków (Dz. U. Nr 6, poz. 25) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Żeglugi z dnia 28 sierpnia 1965 r. w sprawie kwalifikacji zawodowych nurków oraz działalności Komisji Kwalifikacyjnej dla Nurków (Monitor Polski z 1965 r. Nr 49, poz. 265 i z 1973 r. Nr 17, poz. 108) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) użyte w zarządzeniu w odpowiednim przypadku wyrazy: „Gdański Urząd Morski” zastępuje się odpowiednio wyrazami: „Urząd Morski w Gdyni”,
- 2) w § 10 ust. 2a otrzymuje brzmienie: „2a. Członkowie Komisji za przeprowadzenie egzami-

minów otrzymują zamiast wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 2, wynagrodzenie za każdy egzamin:

- 1) na stopień starszego nurka lub kierownika robót nurkowych:

— przewodniczący Komisji	— 50 zł,
— egzaminator	— 40 zł,
- 2) na stopień młodszego nurka lub nurka:

— przewodniczący Komisji	— 30 zł,
— egzaminator	— 20 zł,

 a ponadto egzaminator nadzorujący przebieg egzaminu praktycznego otrzymuje 20 zł".

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister — Kierownik Urzędu Gospodarki Morskiej:
w z. R. *Pospieszynski*